

คำนำเข้าสู่จดหมายฝาก

	ส่วนต่อไปในพันธสัญญาใหม่เป็นจดหมายฝาก ซึ่งประกอบด้วยหนังสือต่อไปนี้
<u>โรม</u>	เสนอพระกิตติคุณซึ่งเน้นที่ความรอดโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว
<u>1 โครินธ์</u>	เขียนเพื่อแก้ไขความผิดที่คริสเตียนประพฤติในคริสตจักรท้องถิ่น
<u>2 โครินธ์</u>	พูดถึงงานรับใช้ที่แท้จริงแห่งพระกิตติคุณ การเป็นผู้อารักขาและสิทธิอำนาจในการเป็นอัครทูตของเปาโล
<u>กาลาเทีย</u>	จัดการกับความผิดพลาดที่เอาเรื่องพระบัญญัติมาปนกับความเชื่อ หัวข้อคือการทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อเพียงอย่างเดียว
<u>เอเฟซัส</u>	หนุนใจผู้เชื่อทุกแห่งซึ่งได้รับตำแหน่งในสวรรค์ด้วยกันกับพระเยซูในฐานะที่เป็นสมาชิกของคริสตจักร
<u>ฟิลิปปี</u>	เน้นถึงความยินดีของประสบการณ์คริสเตียน
<u>โคโลสี</u>	จัดการเกี่ยวกับความผิดพลาดของลัทธิ "Gnosticism" ซึ่งเป็นคำสอนเท็จที่ปฏิเสธว่าพระเยซูไม่ได้เป็นพระบุตรแท้จริงของพระเจ้าและบุตรแท้ของมนุษย์ หนังสือนี้เน้นพระเยซูว่าเป็นศีรษะของคริสตจักรด้วย
<u>1 เธสะโลนิกา</u>	ให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตคริสเตียนและเน้นที่การเสด็จกลับมาของพระเยซู
<u>2 เธสะโลนิกา</u>	คำสั่งสอนต่อไปถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการที่มีความรู้เช่นนี้จะมีผลต่อชีวิตประจำวันอย่างไร
<u>1 ทิโมธี</u>	เน้นที่หลักความเชื่อที่ถูกต้อง การปกครองคริสตจักรให้เป็นระเบียบและหลักการที่จะนำทางคริสตจักรต่อไป
<u>2 ทิโมธี</u>	อธิบายถึงผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ เตือนถึงการเสื่อมโทรมทางวิญญาณซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและเสนอว่าพระวาระของพระเจ้าเป็นการเยียวรักษาเพื่อแก้ไขความผิดทั้งหมด
<u>ทิตัส</u>	จดหมายของเปาโลมีถึงผู้รับใช้หนุ่มชื่อ ทิตัส ซึ่งกำลังปรนนิบัติพระเจ้าบนเกาะครีต เน้นที่หลักข้อเชื่อและชีวิตที่มีคุณธรรม
<u>ฟีเลโมน</u>	เปาโลอธิบายเพื่อทาสที่หนีมาจากคริสเตียนร่ำรวยของเมืองโคโลสี แสดงให้เห็นถึงการอธิษฐานเพื่อผู้เชื่อซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นทาสของบาป
<u>ฮีบรู</u>	อธิบายว่าศาสนาคริสเตียนเหนือกว่าศาสนายูดาห์ เสนอพระเยซูว่าเป็นมหาปุโรหิตและคนกลางระหว่างพระเจ้าและมนุษย์คนบาป
<u>ยากอบ</u>	สอนว่าความเชื่อที่แท้จริงเห็นได้ชัดจากการทำงาน แม้ว่าความรอดจะได้มาจากความเชื่อเพียงอย่างเดียว
<u>1 เปโตร</u>	จดหมายปลอบใจและหนุนใจผู้เชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทนทุกข์จากการโจมตีฝ่ายวิญญาณจากคนที่ไม่เชื่อภายนอก
<u>2 เปโตร</u>	คำเตือนให้ระวังการโจมตีฝ่ายวิญญาณจากภายใน ตัวอย่างเช่น ครูสอนเท็จที่ได้รับ

- ตำแหน่งอยู่ในคริสตจักร
- 1 ยอห์น เขียนเพื่อต่อต้านลัทธิ Gnosticism ซึ่งปฏิเสธว่าพระคริสต์ไม่ใช่พระบุตรของพระเจ้า และบุตรของมนุษย์ เน้นที่ความสามัคคีธรรมและความรักท่ามกลางผู้เชื่อและยืนยันให้ผู้เชื่อแท้แน่ใจถึงชีวิตนิรันดร์
- 2 ยอห์น เตือนเรื่องการประนีประนอมกับความผิดของหลักข้อเชื่อและเน้นว่าความจริงจะถูกรักษาไว้ได้ด้วยความรัก
- 3 ยอห์น เตือนถึงบาปของการปฏิเสธที่จะมีสามัคคีธรรมกับผู้เชื่ออย่างแท้จริง
- ยูดา คำเตือนอีกประการเรื่องการปฏิเสธพระคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้าและหลักข้อเชื่อที่ผิด หัวข้อก็คล้ายคลึงกับ 2 เปโตร

กลุ่มของจดหมาย

จดหมายฝากเหล่านี้อาจจัดกลุ่มได้โดย

หนังสือเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ : 1 และ 2 เธสะโลนิกา

หนังสือเกี่ยวกับพระกิตติคุณ : โรม กาลาเทีย 1 และ 2 โครินธ์

หนังสือเขียนโดยเปาโลขณะอยู่ในคุก : เอเฟซัส โคโลสี ฟิลิปปี ฟิเลโมน

ภูมิศาสตร์ของจดหมายฝาก

แผนที่นี้จะช่วยให้คุณารู้ถึงสถานที่ตั้งของคริสตจักรที่กล่าวไว้ในจดหมายฝากเช่นเดียวกับในวิวรณ์ หนังสือสุดท้ายของพระคัมภีร์

บทที่ 6

โรม

วัตถุประสงค์

- เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสมารถทำสิ่งต่อไปนี้
- บอกชื่อผู้แต่งหนังสือโรม
 - บอกว่าหนังสือโรมเขียนถึงผู้ใด
 - บอกจุดประสงค์ของหนังสือโรม
 - เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของหนังสือโรมจากความทรงจำ
 - บอกถึงหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือโรม

คำนำ

ผู้เขียน เปาโล

เขียนถึงใคร ถึงผู้เชื่อในกรุงโรม

จุดประสงค์ เพื่อเสนอความหมายของพระกิตติคุณ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับธรรมเนียมปฏิบัติ คำพยากรณ์ และความต้องการของมนุษย์ทุกคนที่จะได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกเขา ยิวก่อน แล้วพวกต่างชาติด้วย

เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจ้ก็ได้สำแดงออก โดยเริ่มต้นกับความเชื่อ สุดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” โรม 1:16-17

หลักการของชีวิตและการรับใช้ คนชอบธรรมดำรงชีวิตโดยความเชื่อ

บุคคลสำคัญ เปาโล อาตาม อับราฮัม อิสอัค (ดูรายชื่อของชื่อคนในบทที่ 16 ของหนังสือโรม)

โครงร่าง

I. คำนำ 1:1-7

A. ผู้ส่งสาร เปาโล 1:1

1. ผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์

2. ทรงเรียกให้เป็นอัครทูต
 3. ถูกแยกออกเพื่อพระกิตติคุณของพระเจ้า
- B. ผู้อ่าน 1:7
1. ผู้เชื่อในโรม
 2. ผู้เป็นที่รักของพระเจ้า
 3. ผู้ที่ถูกเรียกให้เป็นธรรมิกชน
- C. คำทักทาย : พระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าและพระเยซู 1:7
- II. ความสัมพันธ์ของเปาโลกับชาวโรม 1:8-16
- A. คำขอบคุณสำหรับพวกเขา 1:8
- B. คำอธิษฐานสำหรับพวกเขา 1:9-10
- C. ความปรารถนาของเปาโลที่จะไปเยี่ยมเขา 1:11-16
1. ความปรารถนา 1:11
 2. จุดประสงค์ของความปรารถนา 1:11-12
 3. อุปสรรคของการทำให้สำเร็จ 1:13
 4. แรงจูงใจเบื้องหลังความปรารถนา 1:14-16
 - a) ความปรารถนาที่จะเกิดผล 1:14
 - b) ความรู้สึกเป็นภาระของเปาโลที่มีต่อคนต่างชาติทุกคน 1:14
 - c) เขาพร้อมที่จะไปเทศนาที่กรุงโรม 1:15
 - d) ความมั่นใจในข้อความแห่งพระกิตติคุณ 1:16
- III. ข้อความของหัวข้อของหนังสือคือ พระกิตติคุณแห่งฤทธิ์อำนาจซึ่งเปิดเผยให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า 1:16-17

ภาคที่ 1 : หลักข้อเชื่อ

- ความชอบธรรมของพระเจ้าถูกเปิดเผยในพระกิตติคุณ : 1:18-8:39
- I. มีความต้องการความชอบธรรมเนื่องจากบาปของคนทั่วโลก 1:18-3:20
- A. การพิพากษาคนต่างชาติ : 1:18-32
1. พระพิโรธของพระเจ้าต่อความบาป 1:18
 2. เหตุผลของพระพิโรธของพระเจ้า 1:19-23
 - a) ความรู้ของเขาเรื่องพระเจ้าทำให้เขาไม่มีข้อแก้ตัว 1:19-20
 - b) ความเสื่อมโทรมของเขาในเรื่องความรู้ของพระเจ้า ยืนยันความรู้สึกลึบผิดของเขา 1:21-23
 3. พระพิโรธของพระเจ้า 1:24-32
 - a) เขาถูกมอบไว้แก่ความไม่สะอาด 1:24-25
 - b) เขาถูกมอบให้แก่ความปรารถนาชั่ว 1:26-27
 - c) เขาถูกมอบให้แก่จิตใจที่ชั่ว 1:28-32
 - (1) ผลของการเลือกของเขา 1:28

(2) คำอธิบายถึงสภาวะของเขา 1:28-32

B. การกล่าวโทษชาวยิว 2:1-3:8

1. หลักการของการพิพากษาจากพระเจ้า 2:1-16

a) การพิพากษาของพระเจ้าเป็นไปตามความจริง 2:1-5

(1) ความผิดของผู้ที่ตัดสินผู้อื่น 2:1

(2) หลักการของการพิพากษา 2:2

(3) คำร้องขอต่อผู้กระทำผิด 2:3-5

b) การพิพากษาของพระเจ้าตามการงานที่เขาทำ 2:6-15

(1) หลักการของการพิพากษา 2:6

(2) คน 2 ชนิดในการพิพากษา 2:7-8

(3) การเชื่อฟัง ซึ่งเป็นการทดสอบในการพิพากษา 2:13-15

c) การพิพากษาตามข่าวประเสริฐของเปาโล 2:16

2. ชาวยิวล้มเหลวทางจริยธรรม 2:17-29

a) ข้ออ้างของชาวยิว 2:17-20

b) ข้ออ้างของยิวซึ่งพิสูจน์ได้ว่าไม่จริง 2:21-24

c) ล้มเหลวที่จะดำเนินชีวิตตามความรับผิดชอบที่มี 2:25-29

(1) เรื่องการเข้าสู่หนัด 2:25

(2) เรื่องการเชื่อฟัง 2:26-27

(3) ทักษะที่ถูกต้องและที่ผิดของชาวยิว 2:28-29

3. ข้อโต้แย้งของชาวยิว 3:1-8

a) คำถามของชาวยิว 3:1-4

(1) คำถาม 3:1

(2) คำตอบ 3:2-4

(3) ข้อโต้แย้ง 3:5

(4) ข้อปฏิเสธโต้แย้ง 3:6-8

C. กล่าวโทษคนทั้งโลก 3:9-20

1. ข้อกล่าวหาที่ว่าทุกคนทำบาป 3:9

2. ข้อพิสูจน์ถึงความบาปของคนทั่วโลกจากพระคัมภีร์ 3:10-18

a) ลักษณะของบาป 3:10-12

b) การกระทำความบาป 3:13-17

(1) ทางคำพูด (วาจา) 3:13-14

(2) ทางความประพฤติ 3:15-17

c) เหตุผลของความบาป 3:18

3. นำไปใช้กับชาวยิวผู้มีธรรมบัญญัติ 3:19-20

II. ความชอบธรรมของพระเจ้าในการทำให้ชอบธรรม 3:21-5:21

A. ชอบธรรมโดยความเชื่อ 3:21-26

1. เป็นการสำแดงให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า 3:21
 2. อธิบายถึงความชอบธรรมโดยความเชื่อ 3:21-26
 - a) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพันธสัญญาเดิม 3:21
 - b) ใช้การได้โดยความเชื่อ 3:22-23
 - c) ตั้งอยู่บนการไถ่ของพระคริสต์ 3:24-25
 - d) การสำแดงของความยุติธรรมของพระเจ้า 3:25-26
- B. บทสรุปของหลักข้อเชื่อเรื่องการทำให้อับราฮัมชอบธรรม 3:27-31
1. ไม่เกี่ยวกับความดีงามของตนเอง 3:27-28
 2. เสนอพระลักษณะของพระเจ้า 3:29-30
 3. ตั้งธรรมบัญญัติ 3:31
- C. การพิสูจน์การทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อจากพระคัมภีร์ 4:1-25
1. การทำให้อับราฮัมเป็นผู้ชอบธรรม 4:1-12
 - a) คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของอับราฮัม 4:1
 - b) วิธีของการทำให้เขาเป็นผู้ชอบธรรม 4:2-3
 - c) การเปรียบเทียบการทำให้ชอบธรรม 2 วิธี 4:4-5
 - d) การยืนยันจากคำพยานของดาวิด 4:6-8
 2. การทำให้ชอบธรรมโดยความเชื่อโดยไม่ต้องเข้าสู่หน้ด 4:9-12
 - a) คำถามเกี่ยวกับการเข้าสู่หน้ด 4:9-10
 - b) คำตอบจากสภาวะของอับราฮัม 4:10
 - c) การเข้าสู่หน้ดของอับราฮัม 4:11-12
 3. พระสัญญาซึ่งสำเร็จได้โดยความเชื่อ 4:13-17
 - a) วิธีของการได้รับมรดก 4:13
 - b) เหตุผลของวิธีแห่งความเชื่อ 4:14-16
 - c) ผู้รับพระสัญญา 4:16
 - d) ความกลมกลืนกับพระคัมภีร์ 4:17
 4. ตัวอย่างของความเชื่อของอับราฮัม 4:17-25
 - a) วัตถุประสงค์ของความเชื่อของเขา 4:17
 - b) ธรรมชาติของความเชื่อของเขา 4:18-21
 - c) รางวัลของความเชื่อของเขา 4:22
 - d) ความสำคัญของความเชื่อของเขา 4:23-25
- D. ความยั่งยืนถาวรของการทำให้ชอบธรรม 5:1-11
1. ผลในปัจจุบันของการทำให้ชอบธรรม 5:1-2
 2. การทดลองไม่สามารถทำลายความหวังนี้ได้ 5:3-5
 - a) ผลของการทดลอง 5:3-4
 - b) ประสบการณ์เรื่องความรักของพระเจ้า 5:5
 3. ความรักของพระเจ้าในพระคริสต์ยืนยันความหวังนี้ 5:6-11

a) ความรักของพระเจ้า 5:6-10

(1) การสำแดงความรักของพระองค์เพื่อคนทั้งหลาย 5:6-8

(2) ความแน่ใจในความรอด 5:9-10

E. รากฐานของความชอบธรรม 5:12-21

1. ตัวแทนมนุษย์ 2 คน 5:12-14

a) ผลของการกระทำของอาดัม 5:12-14

b) ออาดัมในฐานะแบบของพระคริสต์

2. ความแตกต่างระหว่างอาดัมและพระคริสต์ 5:15-17

a) ในด้านคุณภาพ 5:15

b) ในการปฏิบัติตัว 5:16

c) ในด้านของผล 5:17

3. ความคล้ายคลึงกันของอาดัมและพระคริสต์ 5:18-21

a) เหมือนกันในแง่ของขอบเขตของการกระทำ 5:18

b) ความเหมือนกันในด้านการปฏิบัติ 5:19

c) ความเหมือนกันในด้านการวัดปริมาณ 5:20-21

III. ความชอบธรรมของพระเจ้าในการทรงชำระให้บริสุทธิ์ 6:1-8:39

A. ความสัมพันธ์ของผู้เชื่อกับความบาป 6:1-23

1. การตายต่อหลักการของความบาป 6:1-14

a) ปัญหาเรื่องการยังคงอยู่ในความบาป 6:1

b) ปฏิเสธการเสนอแนะ 6:2

c) ฐานะของเราในการบังปัดศมา 6:3-11

(1) ปัญหาเรื่องความไม่รู้เกี่ยวกับการรับบังปัดศมา 6:3

(2) ความสำคัญของการรับบังปัดศมา 6:4

(3) การนำมาใช้กับผู้เชื่อ 6:5-10

(4) การเรียกให้มาสู่ฐานะนี้ 6:11

2. การตายของผู้เชื่อต่อการประพฤติที่บาป 6:15-23

a) ปัญหาของบาปที่ยังคงทำอยู่ต่อไป 6:15

b) ปฏิเสธการเสนอแนะ 6:15

c) คำตอบโดยการแสดงให้เห็นจากเรื่องการเป็นทาส 5:16-23

(1) ปัญหาเรื่องการรับใช้สองอย่าง 6:16

(2) ประสบการณ์ของผู้เชื่อกับการรับใช้ 2 อย่าง 6:17-18

(3) คำร้องขอเพื่อฐานะใหม่ 6:19

(4) ข้อขัดแย้งระหว่าง 2 ฐานะ 6:20-22

(5) ผลของการรับใช้ 2 ประการ 6:23

B. ความสัมพันธ์ของผู้เชื่อกับธรรมเนียมปฏิบัติ 7:1-25

1. ตายต่อธรรมบัญญัติแต่มีชีวิตอยู่กับพระเจ้า 7:1-6
 - a) การครอบครองของธรรมบัญญัติ 7:1
 - b) แสดงให้เห็นจากกฎของการแต่งงาน 7:2-3
 - c) การนำกฎนี้มาใช้กับผู้เชื่อ 7:4-6
 2. ธรรมบัญญัติไม่สามารถปลดปล่อยคนจากความบาปได้ 7:7-25
 - a) ความสัมพันธ์ของพระบัญญัติกับความบาป 7:7-13
 - (1) ธรรมชาติของพระบัญญัติไม่บาป 7:7
 - (2) การเปิดเผยความบาปโดยทางพระบัญญัติ 7:7-13
 - (3) กิจการของความบาปโดยทางพระบัญญัติ 7:8-11
 - (4) ธรรมบัญญัติเปิดเผยให้เห็นความบาป 7:12-13
 - b) ธรรมบัญญัติไม่สามารถทำให้เรามีชัยชนะเหนือบาป 7:14-25
 - (1) คำสารภาพครั้งแรกว่าพ่ายแพ้โดยความบาป 7:14-17
 - (2) คำสารภาพครั้งที่สองถึงบาปที่อยู่ในตัวเขา 7:18-20
 - (3) คำสารภาพครั้งที่สามและหนทางสู่ชัยชนะ 7:21-25
- C. ชัยชนะของผู้เชื่อโดยทางพระวิญญาณ 8:1-39
1. การปลดปล่อยจากอำนาจของเนื้อหนังโดยพระวิญญาณ 8:1-11
 - a) ผู้เชื่อเป็นอิสระจากการกล่าวโทษ 8:1-2
 - b) พื้นฐานของการปลดปล่อย 8:3
 - c) จุดประสงค์ของการปลดปล่อย 8:4
 - d) วิธีของการปลดปล่อย 8:5-10
 - (1) คน 2 ประเภท 8:5
 - (2) จิตใจ 2 ชนิด 8:6-7
 - (3) ขอบเขต 2 ชนิด เนื้อหนังและพระวิญญาณ 8:11
 - e) การปลดปล่อยจากความตายฝ่ายร่างกาย 8:11
 2. ชีวิตของผู้เป็นบุตรโดยทางพระวิญญาณ 8:12-17
 - a) ข้อกำหนดให้ดำรงชีวิตในพระวิญญาณ 8:12-13
 - b) หลักฐานของชีวิตในพระวิญญาณ 8:14-17
 - (1) การทรงนำของพระวิญญาณ 8:14
 - (2) ธรรมชาติของพระวิญญาณ 8:15
 - (3) คำพยานของพระวิญญาณ 8:16
 - (4) การที่ผู้เชื่อเป็นผู้รับมรดก 8:17
 3. การได้รับศักดิ์ศรีจากการทนทุกข์ในปัจจุบัน 8:18-30
 - a) การประเมินดูการทนทุกข์ในปัจจุบัน 8:18
 - b) ความแน่ใจของการได้รับศักดิ์ศรี 8:19-30

- (1) ความแน่ใจจากการทรงสร้าง 8:19-22
 - (2) ความแน่ใจจากความหวังในปัจจุบัน 8:23-25
 - (3) ความแน่ใจโดยพระวิญญาณ 8:26-27
 - (4) ความแน่ใจโดยพระเจ้าทรงกระทำกิจในสถานการณ์ของชีวิต 8:28
 - (5) ความแน่ใจโดยการทำที่พระเจ้าทรงทำงานต่อเนื่องในตัวเรา 8:29-30
4. ความแน่ใจของชัยชนะของผู้เชื่อ 8:31-39
- a) ความสัมพันธ์ของผู้เชื่อที่มีต่อพระเจ้า 8:31-33
 - b) ความสัมพันธ์ของผู้เชื่อต่อพระคริสต์ 8:34
 - c) ความสัมพันธ์ของผู้เชื่อต่อสถานการณ์ของความชั่วร้าย 8:35-39
 - (1) ความชั่วร้ายของโลกที่มองเห็นไม่สามารถแยกเราจากพระคริสต์ได้ 8:35-37
 - (2) ความชั่วร้ายของโลกที่มองไม่เห็นไม่สามารถแยกเราจากพระคริสต์ได้ 8:35-39

ภาคที่ 2 เกี่ยวกับประวัติศาสตร์

ความชอบธรรมของพระเจ้าในการที่ทรงจัดการกับอิสราเอลและมนุษยชาติ

9:1-11:36

- I. ความโศกเศร้าของเปาโล เนื่องจากการปฏิเสธของอิสราเอล 9:1-5
 - A. ความรู้สึกของเขา 9:1
 - B. ความเข้มข้นของความรู้สึกของเขา 9:2-3
 - C. พื้นฐานของความรู้สึกของเขา 9:3-5
- II. การปฏิเสธคนอิสราเอลและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า 9:6-29
 - A. อิสราเอลถูกปฏิเสธและพระสัญญาของพระเจ้า 9:6-13
 1. ความยุติธรรมของพระเจ้าในการทรงสำแดงพระเจตนาของพระองค์ 9:14-18
 - a) ปัญหาเรื่องความยุติธรรมของพระเจ้า 9:19-20
 - b) การเปิดเผยพระประสงค์ของพระเจ้า 9:15-17
 - (1) พระเจ้าทรงพระกรุณาตามน้ำพระทัยของพระองค์ 9:15-16
 - (2) พระเจ้าทรงพิพากษาตามน้ำพระทัยของพระองค์ 9:17
 - c) การกระทำของพระเจ้าเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ 9:18
 2. อำนาจสูงสุดของพระเจ้า 9:19-29
 - a) คำถามและการติเตียน 9:19-20
 - b) สิทธิของพระเจ้าที่จะทำพระราชกิจ 9:20-21
 - c) การใช้อำนาจของพระเจ้า 9:22-24
 - (1) ความอดทนของพระองค์ต่อผู้ที่โหดร้าย 9:22

- (2) การเปิดเผยให้เห็นสง่าราศีของพระองค์ 9:22-24
 - d) คาดการณ์ล่วงหน้าถึงการทรงเรียกคนยิวและคนต่างชาติ 9:25-29
 - (1) การทรงเรียกคนต่างชาติ 9:25-26
 - (2) ประกาศชะตากรรมของอิสราเอล 9:27-29
- III. การปฏิเสชนอิสราเอล 9:30-10:21
- A. ความล้มเหลวของอิสราเอลที่จะสำเร็จความชอบธรรม 9:30-33
 - 1. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความล้มเหลวของอิสราเอล 9:30-33
 - 2. สาเหตุของความล้มเหลวของอิสราเอล 9:30-31
 - 3. อธิบายถึงความล้มเหลวของอิสราเอล 9:32
 - B. อิสราเอลปฏิเสธที่จะยอมรับความชอบธรรมของพระเจ้า 10:1-11
 - 1. สาเหตุของการที่อิสราเอลปฏิเสธ 10:1-4
 - 2. ธรรมชาติของความชอบธรรมโดยความเชื่อ 10:5-11
 - a) เปรียบเทียบ 2 วิธีของความชอบธรรม 10:5-8
 - (1) ความชอบธรรมโดยการรักษาธรรมบัญญัติ 10:5
 - (2) ความชอบธรรมโดยทางความเชื่อ 10:6-8
 - b) สำนึกได้ถึงความชอบธรรมโดยความเชื่อ 10:9-10
 - c) ความแน่ใจตามพระคัมภีร์ถึงเรื่องความชอบธรรมโดยความเชื่อ 10:11
 - C. อิสราเอลละเลยพระกิตติคุณ 10:12-21
 - 1. ข้อเท็จจริงของพระกิตติคุณสากล 10:12-13
 - 2. การประกาศพระกิตติคุณสากล 10:14-15
 - 3. ปฏิบัติการของอิสราเอลที่มีต่อพระกิตติคุณสากล 10:16-21
 - a) เพิกเฉย 10:16-17
 - b) ปฏิเสธ 10:18-21
- IV. การที่พระเจ้าปฏิเสชนอิสราเอลและจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับอนาคตของเขา 11:1-32
- A. การปฏิเสชนอิสราเอลทำให้มีส่วนที่เหลืออยู่ 11:1-10
 - 1. การปฏิเสชนว่าพระเจ้าทรงตัดประชากรของพระองค์ทิ้ง 11:1-2
 - 2. พิสูจน์ถึงส่วนที่เหลือของอิสราเอล 11:2-6
 - a) ข้อพิสูจน์จากพระคัมภีร์ 11:2-4
 - b) ข้อพิสูจน์จากการที่มีคนที่เหลืออยู่ 11:5-6
 - 3. ข้อขัดแย้งของคนที่เหลืออยู่กับชนชาติ 11:7-10
 - B. ไม่ได้ทรงปฏิเสชนอิสราเอล 11:11-32
 - 1. สภาวะของอิสราเอล 11:11-16
 - a) อิสราเอลไม่ได้พ่ายแพ้ตลอดไป 11:11

- b) การฟ่ายแพ้ของอิสราเอลก็เพื่อความรอดของคนต่างชาติ
 - c) การที่อิสราเอลคืนสู่สภาพดีจะนำพระพรมาสู่มนุษย์ทั้งปวง 11:12-15
 - d) ชี้อาณาเขตของอิสราเอลโดยดูจากอดีต 11:16
2. คำเตือนของคนต่างชาติ 11:17-24
 - a) ต่อการโอดวิบัติของตน 11:17-18
 - b) ต่อความเยอหยิ่ง 11:19-21
 - c) ต่อการที่กหักเอาเอง 11:22-24
 3. การถกเถียงหาเหตุผลเรื่องการที่อิสราเอลกลับสู่สภาพดี 11:23-24
 4. คำพยากรณ์เกี่ยวกับการที่อิสราเอลจะคืนสู่สภาพดีในอนาคต 11:25-32
 - a) เปิดเผยเรื่องการที่อิสราเอลคืนสู่สภาพดี 11:25-26
 - b) ความสอดคล้องของการคืนสู่สภาพดีกับคำพยากรณ์ 11:26-27
 - c) ความสอดคล้องกับการทรงเรียกอิสราเอลให้เป็นชนชาติของพระองค์ 11:28-29
 - d) ความสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า 11:30-32
- V. การอวยพรโดยการสรรเสริญพระเจ้า 11:33-36
- A. การประกาศเกี่ยวกับพระเจ้า 11:33
 - B. คำถามเกี่ยวกับพระเจ้า 11:34-35
 - C. คำสรรเสริญต่อพระเจ้า 11:36

ภาคที่ 3 : ภาคปฏิบัติ

ความชอบธรรมของพระเจ้านำมาใช้กับชีวิตของผู้เชื่อ 12:1-15:13

- I. ผู้เชื่อในความสัมพันธ์กับพระเจ้า 12:1-2
 - A. เสนอตนเองต่อพระเจ้า 12:1
 - B. ประสบการณ์ต่อเนื่องไปสู่การเปลี่ยนแปลงใหม่ 12:2
- II. ผู้เชื่อในความสัมพันธ์กับคริสตจักร 12:3-13
 - A. การใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณด้วยความถ่อมใจ 12:3-8
 1. จำเป็นที่จะต้องมีความถ่อมใจ 12:3
 2. ความสัมพันธ์กับสมาชิกที่มีต่อกันและกันในพระกาย 12:4-5
 3. การแสดงออกถึงความถ่อมใจในการปรนนิบัติ 12:6-8
 - a) ความแตกต่างของของประทานที่ให้ไว้ 12:6-8
 - b) ของประทานในการรับใช้ 12:6-8
 - B. การประพฤติด้วยความรักต่อสมาชิกในคริสตจักร 12:9-13
 1. ธรรมชาติของความรักนี้ 12:9
 2. การแสดงออกของความรักเช่นนี้ 12:9-13
 - a) โดยไม่ซ่อนความรู้สึก 12:9
 - b) เกลียดชังสิ่งที่ชั่วร้าย 12:9

- c) ยึดมั่นกับสิ่งที่ดี 12:9
- d) มีความรักเมตตาต่อกันและกัน 12:10
- e) แสดงความรักฉันพี่น้อง 12:10
- f) ให้เกียรติผู้อื่นว่าดีกว่าตัว 12:10
- g) อย่าคดโกงในทางธุรกิจ 12:11
- h) ร้อนรนในพระวิญญูญาณ 12:11
- i) ปรรณิบัติพระเจ้า 12:11
- j) ยินดีในความหวัง 12:11
- k) อุดหนุนต่อการข่มเหง 12:12
- l) อธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ 12:12
- m) ช่วยเหลือชนรกริกชนเมื่อเขาขัดสน 12:13
- n) มีน้ำใจไมตรี 12:13
- o) อวยพรผู้ที่ข่มเหงท่าน 12:14
- p) ยินดีกับผู้ที่มีความยินดี 12:15
- q) ร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้ 12:15
- r) มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน 12:16
- s) ไม่ใฝ่สูงแต่ยอมทำการต่ำ 12:16
- t) อย่าถือว่าตัวฉลาด 12:16
- u) ไม่ทำชั่วตอบแทนชั่วแก่ผู้ใด 12:17
- v) กระทำสิ่งที่ซื่อสัตย์ในสายตาของทุกคน 12:17
- w) อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน 12:18
- x) อย่าแก้แค้น 12:19
- y) ตอบสนองต่อศัตรูด้วยความรักและเอาใจใส่ 12:20
- z) อย่าให้ความชั่วเอาชนะเรา แต่ชนะความชั่วด้วยความดี 12:21

III. ผู้เชื่อในความสัมพันธ์กับมนุษยชาติ 12:14-15

- A. รักศัตรูของท่าน 12:14
- B. มีความรักต่อผลประโยชน์ของผู้อื่น 12:15
- C. มีความรักต่อเพื่อนร่วมงาน 12:16
- D. มีความรักต่อคนบาปในโลกนี้ 12:17-21
 - 1. ไม่ประพฤติชั่ว 12:17-19
 - 2. มีปฏิกิริยาต่อต้านความชั่ว 12:20-21

IV. ผู้เชื่อในความสัมพันธ์กับรัฐบาล 13:1-14

- A. หน้าที่ของผู้เชื่อที่มีต่อรัฐบาล 13:1
 - 1. หน้าที่ในการเชื่อฟังรัฐบาล 13:1
 - 2. เหตุผลของการเชื่อฟังรัฐบาล 13:2

3. การปฏิเสธไม่เชื่อฟังรัฐบาล 13:2
 4. เหตุจูงใจในการเชื่อฟังรัฐบาล 13:3-5
 - a) จากหน้าที่การทำงานของรัฐบาล 13:3-4
 - b) จากจิตสำนึกของคริสเตียน 13:5
 5. แสดงตัวอย่างของการเชื่อฟังรัฐบาล 13:6
 6. เรียกร้องให้เชื่อฟังรัฐบาล 13:7
- B. หน้าที่ของผู้เชื่อที่มีต่อประชาชนของประเทศ 13:8-10
- C. มूलเหตุจูงใจของผู้เชื่อในความหวังของการเสด็จกลับมาของพระเยซู 13:11-14
1. ขอร้องให้ตื่นตัวอยู่ 13:11
 2. เหตุผลของการตื่นตัว 13:11-12
 3. หนุนใจให้ตื่นตัว 13:12-13
 4. การจัดหาเพื่อการตื่นตัว 13:14
- V. ผู้เชื่อในความสัมพันธ์กับพี่น้องที่อ่อนแอกว่า 14:1-15:13
- A. คำเตือนเกี่ยวกับการกล่าวโทษพี่น้อง 14:1-12
1. ทำที่ที่เหมาะสมต่อพี่น้องที่อ่อนแอกว่า 14:1
 2. ความทุกข์ยากด้านต่างๆ 14:2-5
 - a) ปัญหาประการแรกและการทำให้ถูกต้อง 14:2-4
 - b) ปัญหาประการที่สองและการทำให้ถูกต้อง 14:5
 3. การทำให้ถูกต้อง 14:6
 4. เหตุจูงใจ 14:7-9
 5. คำหั้นเรื่องการกล่าวโทษพี่น้อง 14:10-12
 - a) ปัญหาของการตำหนิ 14:10
 - b) พื้นฐานของการตำหนิ 14:10-12
 - c) ห้ามไม่ให้ละเมิดจิตสำนึกของพี่น้อง 14:13-23
 - (1) ปัญหาของการตำหนิ 14:10
 - (2) คำตัดสินของอัครทูตเกี่ยวกับอาหาร 14:14
 - (3) การนำคำตัดสินนี้มาใช้ในการประพฤติ 14:15-20
 - (4) แนวทางของหลักการที่ใช้กับพี่น้องที่มีความเชื่อเข้มแข็ง 14:21
 - (5) คำขอร้องต่อทั้งผู้ที่เข้มแข็งและผู้ที่อ่อนแอ 14:22-23
- B. ความพยายามเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันโดยทำตามแบบอย่างของพระคริสต์ 15:1-13
1. หน้าที่ของพี่น้องที่เข้มแข็ง 15:1
 2. คำขอร้องให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันโดยดูจากแบบอย่างของพระคริสต์ 15:2-4
 - a) ข้อความของคำขอร้อง 15:2
 - b) ข้อโต้แย้งของคำขอร้อง 15:3
 - (1) ตัวอย่างของพระคริสต์ 15:3
 - (2) จุดประสงค์ของพระคัมภีร์ 15:4

3. คำขอร้องของอัครทูต 15:5-6
4. คำสั่งให้ต้อนรับกันและกัน 15:7
5. แสดงให้เห็นจากความสัมพันธ์ของพระคริสต์ที่มีต่อยิวและคนต่างชาติ 15:8-12
 - a) งานรับใช้ของพระคริสต์ 15:5-9
 - b) ข้อพิพาทจากพระคัมภีร์ 15:9-12
6. คำอธิษฐานของอัครทูต 15:13

บทสรุป 15:14-16:20

- I. เรื่องราวส่วนตัว 15:14-30
 - A. คำอธิบายของเปาโลถึงเรื่องที่เขาเขียนมา 15:14-21
 1. ท่าทีของเขาในการเขียน 15:14-16
 - a) เขารับรองคนที่โรม 15:14
 - b) ความกล้าหาญของเขาที่เขียนถึงคนเหล่านี้ 15:15
 - c) ข้อความของพันธกิจของเขา 15:16
 2. สิทธิอำนาจของเขาในการเขียน 15:17-21
 - a) คำโอ้อวดส่วนตัว 15:17
 - b) ความต่อมใจของเขาในการพูดถึงงานของเขา 15:18
 - c) งานรับใช้ของเขาต่อคนต่างชาติ 15:18-19
 - d) จุดประสงค์ของเขาในการเลือกงานด้านนี้ 15:20-21
 - B. แผนการส่วนตัวของเขาในขณะที่เขาเขียนจดหมายนี้ 15:22-29
 1. แผนการที่ยังไม่สำเร็จ 15:22-24
 - a) แผนการของเขาคือจะไปเยี่ยมกรุงโรม 15:22-23
 - b) แผนการของเขาคือจะไปสเปน 15:24
 2. แผนการทันทีเดี่ยวนี้นี้ของเขา 15:25-27
 - a) แผนการปัจจุบัน 15:25
 - b) ความสำคัญของแผนการปัจจุบัน 15:26-27
 3. แผนการของเขาสำหรับอนาคต 15:28-29
 - C. คำขอร้องให้คนเหล่านี้อธิษฐานเพื่อเขา 15:30-33
 1. คำขอร้องให้อธิษฐาน 15:30-32
 2. คำอวยพร 15:33
- II. เรื่องราวของมิตรภาพ 16:1-23
 - A. คำยกย่องนางเฟบี 16:1-2
 - B. คำทักทายเพื่อนๆ ที่กรุงโรม 16:3-16
 1. คำทักทายแก่แต่ละคนที่กรุงโรม 16:3-5
 2. คำทักทายท่ามกลางผู้เชื่อที่กรุงโรม 16:16
 3. คำทักทายจากคริสตจักรต่างๆ ไปยังผู้เชื่อที่กรุงโรม 16:16

- C. คำเตือนมายังผู้เชื่อที่กรุงโรม 16:17-20
 - 1. เนื้อหาของคำเตือน 16:17
 - 2. คำอธิบายเกี่ยวกับคนที่เขากำลังตักเตือน 16:18
 - 3. เหตุผลที่เขาต้องเตือน 6:19
 - 4. คำสัญญาของชัยชนะ 16:20
 - 5. คำอวยพร 16:20
 - D. คำท้าทายจากเพื่อนๆ ของเขา 16:21-24
- III. คำอวยพรสรุปส่งท้าย 16:25-27
- A. ผู้รับคำสรรเสริญ 16:25-27
 - 1. ผู้หนึ่งที่สามารถก่อตั้งเขาให้มั่นคง 16:25-27
 - 2. พระเจ้าผู้เดียวที่ทรงมีสติปัญญาโดยทางพระคริสต์ 16:27
 - B. คำสรรเสริญ 16:27

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 6

1. ใครคือผู้เขียนหนังสือโรม

2. จงบอกจุดประสงค์ของหนังสือโรม

3. หนังสือโรมเขียนถึงใคร

4. จงบอกหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือโรม

5. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของหนังสือโรมจากความทรงจำ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 6

1. เปาโล
2. เพื่อเสนอความหมายของพระกิตติคุณในด้านที่เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติ คำพยากรณ์และความต้องการของมนุษย์ทุกคนที่จะได้รับความชอบธรรมโดยความเชื่อ
3. ผู้เชื่อในกรุงโรม
4. ผู้ชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ
5. “เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด พวกยิวก่อน แล้วพวกต่างชาติด้วย เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้นความชอบธรรมของพระเจ้ก็ได้สำแดงออก โดยเริ่มต้นก็ความเชื่อ สุดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” โรม 1:16-17

เพื่อศึกษาต่อไป

1. หนังสือโรมให้รายละเอียดมากที่สุดในการที่บันทึกถึงพระเจ้าทรงเกลียดชังการทำผิดทางเพศ 1:18-32
2. หนังสือโรมให้รายละเอียดอธิบายมากที่สุดถึงการที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อชนชาติอิสราเอลทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดูบทที่ 9-11
3. หนังสือโรมบรรจุคำอวยพร 5 ประการ ซึ่งใช้ปิดท้ายส่วนต่างๆ ของหนังสือ ดู 11:33-36, 15:30-33, 16:20, 16:24-27
4. ผล 7 ประการของการทำให้เราชอบธรรมโดยความเชื่อ ได้แก่ไว้ในโรม 5:1-11 การมีความชอบธรรมโดยความเชื่อหมายถึงว่าเรา..
 - มีสันติสุขกับพระเจ้า
 - ถึงพระเจ้าได้โดยความเชื่อ
 - ยินดีในความหวังแห่งสง่าราศี
 - มีสง่าราศีในการถูกข่มเหง
 - มีความรักของพระเจ้าซึ่งหลั่งลงมาในจิตใจของเรา

- ได้รับความรอดจากพระพิโรธของพระเจ้า
- เป็นเจ้าของความยินดีในพระเจ้า

5. มีความตาย 3 ประการที่กล่าวไว้ในหนังสือโรมคือ

- ตายต่อบาป มีชีวิตอยู่ต่อพระเจ้า 6:11
- ตายต่อธรรมบัญญัติ สมรสกับพระคริสต์ 7:4
- ตายต่อเนื้อหนัง ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ 8:13